

Nr 31.

Ankom till riksdagens kansli den 15 april 1944 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 12 december 1941 (nr 925) om reglering av förbrukningen av elektrisk kraft och gas.

Genom en den 25 februari 1944 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 116, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

L a g

om fortsatt giltighet av lagen den 12 december 1941 (nr 925) om reglering av förbrukningen av elektrisk kraft och gas.

Härigenom förordnas, att lagen den 12 december 1941 om reglering av förbrukningen av elektrisk kraft och gas, vilken jämlikt lag den 16 april 1943 (nr 188) gäller till och med den 30 juni 1944, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1945.

Lagen den 12 december 1941 (nr 925) om reglering av förbrukningen av elektrisk kraft och gas gäller, enligt lag den 16 april 1943, nr 188, till och med den 30 juni 1944. Enligt förstnämnda lag må, därest tillgången på elektrisk kraft ej förslår att tillgodose behovet därav, Kungl. Maj:t eller efter Kungl. Maj:ts bemyndigande statens bränslekommission meddela föreskrift om kraftens fördelning mellan förbrukarna samt om användningen i övrigt av tillgänglig kraft. Vad sålunda stadgats skall äga motsvarande tillämpning beträffande gas. För att lagens materiella bestämmelser skola träda i tillämpning erfordras, enligt 1 §, särskilt förordnande därom. Sådant förordnande må meddelas vid krig eller krigsfara, vari riket befinner sig, eller eljest under utomordentliga, av krig föranledda förhållanden. Förordnande meddelas av Kungl. Maj:t med riksdagens samtycke, dock att, när riksdagen ej är samlad, provisoriskt förordnande må meddelas av Kungl. Maj:t ensam. Sedan 1941 års riksdag enligt skrivelse nr 503 lämnat samtycke i förenämnda hänseende, har Kungl. Maj:t genom kungörelse den 12 december 1941, nr 926, förordnat, att ifrågakvarande bestämmelser tills vidare skola äga tillämpning.

Efter framställning från bränslekommissionen har Kungl. Maj:t den 22 maj 1942 *dels* uppdragit åt kommissionen att, i enlighet med av Kungl. Maj:t meddelade närmare föreskrifter, förbereda genomförandet av sådan reglering av förbrukningen av elektrisk kraft, som avses i förenämnda lag, *dels ock* utfärdat kungörelse (nr 260) angående förberedande åtgärder för en dylik reglering.

Med stöd av omförmälda lag har Kungl. Maj:t sedermera utfärdat kungörelse den 16 oktober 1942 (nr 821) angående reglering av förbrukningen av elektrisk kraft för industriella ändamål. Enligt nämnda kungörelse, som trätt i kraft den 28 oktober 1942, äger bränslekommissionen att, i den mån sådant påkallas av bristande tillgång på elektrisk kraft, meddela föreskrift, som i lagen avses, angående inskränkning i förbrukningen av elektrisk kraft vid industriell eller därmed jämförlig anläggning, vid vilken sådan kraft användes för annat ändamål än för belysning, samt om användningen i övrigt av tillgänglig kraft vid dylik anläggning.

I detta sammanhang må erinras om att Kungl. Maj:t redan tidigare utfärdat kungörelser den 22 augusti 1941 (nr 704) angående inskränkning i rätten att använda elektrisk kraft för ånggenerering samt den 24 oktober 1941 (nr 820) angående inskränkning i rätten att använda elektrisk kraft för uppvärmning av byggnad, m. m. Enligt den förstnämnda kungörelsen får elektrisk kraft användas för alstrande av ånga i därför avsedd panna endast i den utsträckning och under de villkor, som av bränslekommissionen eller å dess vägnar bestämmas. Enligt kungörelsen nr 820 får elektrisk kraft endast i den utsträckning och under de villkor, som av bränslekommissionen eller å dess vägnar bestämmas, användas för uppvärmning av byggnad, för beredning av varmvatten med för sådant ändamål särskilt inrättad varmvattenberedningsanordning, för belysning av skyltfönster och ljusreklam samt för gatu- och vägbelysning och annan belysning utomhus. Vidare äger enligt sistnämnda kungörelse bränslekommissionen, i den mån så finnes erforderligt för åstadkommande av begränsning av förbrukningen av elektrisk kraft, meddela föreskrift om sänkning av spänningen på ledningar och nät för distribution av sådan kraft. — I samband med ikraftträdandet av kungörelsen den 16 oktober 1942 trädde kungörelserna av den 22 augusti 1941 och den 24 oktober 1941 ur tillämpning i vad de hade avseende å användning av elektrisk kraft vid industrianläggning; de å nämnda båda kungörelser grundade inskränkningarna i rätten att förfoga över elektrisk kraft skulle därefter, vad beträffade sådan anläggning, i stället gälla på grund av föreskrift, som utfärdades av bränslekommissionen under åberopande av kungörelsen den 16 oktober 1942.

Med stöd av kungörelsen den 16 oktober 1942 och då det med hänsyn till vattentillgången i kraftmagasinen befanns nödvändigt förordnade bränslekommissionen (cirkulär nr 172) om ransonering av elektrisk kraft för industrien från och med den 28 oktober 1942. Ransoneringen omfattade hela

landet med undantag av det s. k. Nordblocket och nordligaste delen av det s. k. Hammarforsblocket. Med anledning av den osedvanligt rikliga nederbörd, som inträffade omkring månadsskiftet oktober—november 1942, kunde kommissionen redan den 3 i sistnämnda månad meddela allmän dispens från ransoneringen. Denna har därefter icke behövt åter sättas i kraft; i stället har den från och med den 1 mars 1943 helt upphävts.

För närvarande gälla vissa restriktioner beträffande användandet av elektrisk kraft för ånggenerering. De förut omtalade inskränkningarna i rätten att använda elektrisk kraft för uppvärmning av byggnad m. m. har bränslekommissionen — efter att tidigare hava meddelat dispens från desamma — förklarat skola från och med den 1 mars 1943 upphöra att gälla.

I fråga om förbrukningen av gas har hittills icke befunnits nödigt att verkställa någon reglering.

I propositionen anför *föredraganden, statsrådet Domö*, att under rådande förhållanden behov av en lagstiftning av förevarande slag alltjämt föreligger samt att lagens giltighetstid därför torde böra förlängas, förslagsvis till och med den 30 juni 1945.

Lagrådet har lämnat det upprättade lagförslaget utan erinran.

Utskottet. Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får alltså hemställa,

att förevarande proposition, nr 116, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 14 april 1944.

På första lagutskottets vägnar:

K. SCHLYTER.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit

från första kammaren: herrar *Schlyter, Wagnsson, Karl Emil Johanson, Branting, Westman, Linnér, Ahlqvist* och *Lindblom*;

från andra kammaren: herrar *Gezelius, Berg, Björling* och *Lindberg*, fru *Gustafson* samt herrar *Landgren, Gustafsson* i *Lekåsa* och *Lindahl*.